

1. Bo - že náš, slá - vu tvou ne - be - sa
a Bo - ha sil - né - ho v dí - le ru -
s ob - lo - hou moc - ně vy - pra - vu - jí
- kou je - ho všem li - dem zje - vu - jí.
Den po dni vy - prá - ví po - sel - ství tvé
slá - vy, noc no - ci je zvě - stu - je.
Bez ře - čí, bez hla - su za kaž - dé - ho
ča - su moudrost tvou do - ka - zu - je.

2. Tvůj zákon, Pane náš, / který nám vydáváš, / duši obcerstvuje. / Svým pravým svědectvím / k moudrosti nemoudrým / cestu ukazuje. / Rozkazové tvoji / srdce potěšují / a oči osvěcují. / Bázeň čistá Páně / na věky zůstane, / soud jeho pevně stojí.

3. Ty srdci rozumíš, / i tajné viny zříš, / sám ode mne je vzdal. / Služebníka svého / chraň před mocí zlého, / abych vždy odolal. / Kéž své zalíbení / v zbožném přemýšlení / srdce mého nalezněš. / Kéž by se mi stalo, / spásu má a skálo, / že v lásce mne vyslechneš.

t: Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979

m: Pseaumes octante trois de David, 1551